আৰম্ভ কৰিছোঁ পৰম
কৰুণাময় পৰম দয়ালু
আল্লাহৰ নামত। পুৱা গধূলি
পঢ়িবলগীয়া দুআসমূহ

شركاء التنفيذ:

دار الإسلام　جمعية الربوة　رواد الترجمة　المحتوى الإسلامي

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع

الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

Telephone: +966114454900

ceo@rabwah.sa

P.O.BOX: 29465

RIYADH: 11557

www.islamhouse.com

﴿الٓمٓ ۝١ ذَٰلِكَ ٱلۡكِتَٰبُ لَا رَيۡبَۛ فِيهِۛ هُدٗى لِّلۡمُتَّقِينَ ۝٢ ٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡغَيۡبِ وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ يُنفِقُونَ ۝٣ وَٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبۡلِكَ وَبِٱلۡأٓخِرَةِ هُمۡ يُوقِنُونَ ۝٤ أُوْلَٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدٗى مِّن رَّبِّهِمۡۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ۝٥﴾ [البقرة: 1-5]

আলিফ-লাম-মীম।

জালিকাল কিতা-বু লা ৰাইবা ফীহি হুদাল্লিল মুত্তাক্বীন। অৰ্থঃ এইখন সেই কিতাপ; য'ত কোনো সন্দেহ নাই, মুত্তাক্বীসকলৰ বাবে হিদায়ত। আল্লাজীনা ইউ'মিনূনা বিল গাইবি অয়ুক্বীমূনাচ চালাতা অমিম্মা ৰাঝাক্বনা-হুম ইউংফিকূন। অৰ্থঃ যিসকলে গায়েবৰ প্ৰতি ঈমান পোষণ কৰে, ছালাত কায়েম কৰে আৰু আমি তেওঁলোকক যি প্ৰদান কৰিছোঁ তাৰ পৰা ব্যয় কৰে। অল্লাজীনা ইউ'মিনূনা বিমা উংঝিলা ইলাইকা অমা উংঝিলা মিং ক্বাবলিকা অবিল আ-খিৰাতি হুম ইউক্বীনূন। অৰ্থঃ আৰু যিসকলে ঈমান পোষণ কৰে তাৰ ওপৰত, যি তোমাৰ প্ৰতি অৱতীৰ্ণ কৰা হৈছে আৰু যি তোমাৰ পূৰ্বে অৱতীৰ্ণ কৰা হৈছিল আৰু তেওঁলোক আখিৰাতৰ প্ৰতি পূৰ্ণ বিশ্বাসী। উলা-ইকা আলা হুদাম মিৰ ৰাব্বিহিম, ৱা উলা-ইকা হুমুল মুফলিহূন। অৰ্থঃ

তেওঁলোকেই নিজ প্ৰতিপালকৰ নিৰ্দেশিত হিদায়তৰ ওপৰত আছে আৰু তেওঁলোকেই সাফল্যমণ্ডিত। (ছুৰা আল-বাক্বাৰাহঃ ১-৫)

﴿ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ ٢٥٥﴾ [البقرة: 255]

আল্লা-হু লা ইলা-হা ইল্লা হুৱাল হাইয়ুল ক্বাইয়ূম, লা তা'খুজুহু ছিনাতুওঁ অলা নাওম। লাহু মা ফিছ ছামা-ৱাতি অমা ফিল আৰজি মানজাল লাজী য়াশ্বফাউ ইংদাহু ইল্লা বিইজনিহ। য়া'লামু মা বাইনা আইদীহিম অমা খালফাহুম অলা য়ুহীতূনা বিশ্বাইয়িম মিন ইলমিহি ইল্লা বিমা শ্বা-আ, অছিআ কুৰছিয়্যুহুচ ছামা-ৱাতি অল আৰজ, অলা য়া-ঊ দুহু হিফজুহুমা, অহুৱাল আলিয়্যুল আজীম। অৰ্থঃ আল্লাহ, তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য ইলাহ নাই। তেওঁ চিৰঞ্জীৱ, সকলো সত্তাৰ ধাৰক। তেওঁক কলাঘূমটিও স্পৰ্শ কৰিব নোৱাৰে আৰু টোপনিও নহয়। আকাশমণ্ডলত যি আছে আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলো তেওঁৰেই। তেওঁৰ অনুমতি

নোহোৱাকৈ তেওঁৰ ওচৰত ছুপাৰিছ কৰিব পৰা কোন আছে? সিহঁতৰ সন্মুখত আৰু পিছত যি আছে সকলো তেওঁ জানে; আৰু যি তেওঁ ইচ্ছা কৰে তাৰ বাহিৰে তেওঁৰ জ্ঞানৰ একোৱেই সিহঁতে পৰিবেষ্টন কৰিব নোৱাৰে। তেওঁৰ কুৰছী আকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীক পৰিব্যপ্ত কৰি আছে; আৰু এই দুটাৰ ৰক্ষণাবেক্ষণ তেওঁৰ বাবে বোজা নহয়; আৰু তেওঁ সুউচ্চ, সুমহান।

আয়াতুল কুৰছী, ছুৰা আল-বাক্বাৰাহঃ ২৫৫

﴿ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن رُّسُلِهِۦۚ وَقَالُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۖ غُفۡرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ ٢٨٥ لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفۡسًا إِلَّا وُسۡعَهَاۚ لَهَا مَا كَسَبَتۡ وَعَلَيۡهَا مَا ٱكۡتَسَبَتۡۗ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذۡنَآ إِن نَّسِينَآ أَوۡ أَخۡطَأۡنَاۚ رَبَّنَا وَلَا تَحۡمِلۡ عَلَيۡنَآ إِصۡرٗا كَمَا حَمَلۡتَهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِنَاۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلۡنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِۦۖ وَٱعۡفُ عَنَّا وَٱغۡفِرۡ لَنَا وَٱرۡحَمۡنَآۚ أَنتَ مَوۡلَىٰنَا فَٱنصُرۡنَا عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٢٨٦﴾ [البقرة: 285-286]

আ-মানাৰ ৰাছূলু বিমা উংঝিলা ইলাইহি মিৰ ৰাব্বিহি অল মু'মিনূন। কুল্লুন আ-মানা বিল্লা-হি অমালা-ইকাতিহি অকুতুবিহি অৰুছুলিহি লা নুফাৰ্ৰিকু বাইনা

আহাদিম মিৰ ৰুছুলিহ, অৱ্কালূ ছামি'না ৱা আত্বা'না গুফৰা-নাকা ৰাব্বানা ৱা ইলাইকাল মাচীৰ। অর্থঃ ৰাছুলে তেওঁৰ প্ৰতিপালকৰ তৰফৰ পৰা যি তেওঁৰ ওচৰত অৱতীর্ণ হৈছে তাৰ ওপৰত ঈমান আনিছে আৰু মুমিনসকলেও। প্ৰত্যেকেই ঈমান আনিছে আল্লাহৰ ওপৰত, তেওঁৰ ফিৰিস্তাসকলৰ ওপৰত, তেওঁৰ কিতাবসমূহ আৰু তেওঁৰ ৰাছুলসকলৰ ওপৰত। আমি তেওঁৰ ৰাছুলসকলৰ মাজত কোনো পাৰ্থক্য নকৰোঁ; আৰু এওঁলোকে কয়, 'আমি শুনিছোঁ আৰু মানি লৈছোঁ। হে আমাৰ প্ৰতিপালক! তোমাৰ ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ আৰু তোমাৰ পিনেই প্ৰত্যাৱৰ্তনস্থল'।

লা য়ুকাল্লিফুল্লা-হু নাফছান ইল্লা উছআহা, লাহা মা কাছাবাত, ৱা আলাইহা মাকতাছাবাত, ৰাব্বানা লা তুআ-খিজনা ইন-নাছীনা আউ আখত্ব'না, ৰাব্বানা অলা তাহমিল আলাইনা ইচৰাং কামা হামালতাহু আলাল লাজীনা মিং কাবলিনা, ৰাব্বানা অলা তুহাম্মিলনা মা-লা ত্ব'ক্বাতা লানা বিহি, অ'ফু আন্না অগফিৰলানা অৰহামনা, আংতা মাওলানা, ফাংচুৰনা আলাল কাওমিল কাফিৰীন। অর্থঃ আল্লাহে কাকো তাৰ

সামৰ্থৰ বাহিৰত কোনো দায়িত্ব নিদিয়ে। যিয়ে ভাল উপাৰ্জন কৰিছে ইয়াৰ প্ৰতিফল তাৰ বাবেই, আৰু যিয়ে বেয়া উপাৰ্জন কৰিছে ইয়াৰ প্ৰতিফল সি নিজেই ভোগ কৰিব। হে আমাৰ প্ৰতিপালক! যদি আমি বিস্মৃত হওঁ অথবা ভুল কৰোঁ তেন্তে তুমি আমাক সোধ-পোচ নকৰিবা। হে আমাৰ প্ৰতিপালক! আমাৰ পূৰ্বৱৰ্তীসকলৰ ওপৰত যেনেকৈ তুমি বোজা অৰ্পণ কৰিছিলা আমাৰ ওপৰত তেনেকুৱা বোজা অৰ্পণ নকৰিবা। হে আমাৰ প্ৰতিপালক! তুমি আমাক এনেকুৱা বোজা বহন নকৰাবা যিটো বহন কৰাৰ আমাৰ সামৰ্থ নাই; আৰু তুমি আমাৰ পাপ মোচন কৰি দিয়া, আমাক ক্ষমা কৰি দিয়া, আমাৰ প্ৰতি দয়া কৰা, তুমিয়েই আমাৰ অভিভাৱক। এতেকে কাফিৰ সম্প্ৰদায়ৰ বিৰুদ্ধে আমাক সহায় কৰা। ছুৰা আল-বাক্বাৰাহঃ ২৮৫-২৮৬

﴿حمٓ ۝١ تَنزِيلُ ٱلۡكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡعَلِيمِ ۝٢ غَافِرِ ٱلذَّنۢبِ وَقَابِلِ ٱلتَّوۡبِ شَدِيدِ ٱلۡعِقَابِ ذِي ٱلطَّوۡلِۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ إِلَيۡهِ ٱلۡمَصِيرُ ۝٣﴾ [غافر: 1-3]

হা-মীম

তাংঝীলুল কিতা-বি মিনাল্লা-হিল আঝীঝিল আলীম। অৰ্থঃ এই কিতাব অৱতীৰ্ণ হৈছে আল্লাহৰ তৰফৰ পৰা যিজন মহাপৰাক্ৰমশালী, সৰ্বজ্ঞ, গা-ফিৰিজ জাম্বি অক্কা-বিলিত তাওবি শ্বাদীদিল ইক্কাবি জিত ত্বওলি, লা ইলা-হা ইল্লা হুৱা ইলাইহিল মাচীৰ। অৰ্থঃ তেওঁ পাপ ক্ষমাকাৰী, তাওবা গ্ৰহণকাৰী, কঠোৰ শাস্তি প্ৰদানকাৰী, অনুগ্ৰহ বৰ্ষণকাৰী। তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য ইলাহ নাই। তেওঁৰ ফালেই প্ৰত্যাৱৰ্তন। ছুৰা গাফিৰঃ ১-৩

﴿هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ عَـٰلِمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَـٰدَةِ ۖ هُوَ ٱلرَّحْمَـٰنُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْمَلِكُ ٱلْقُدُّوسُ ٱلسَّلَـٰمُ ٱلْمُؤْمِنُ ٱلْمُهَيْمِنُ ٱلْعَزِيزُ ٱلْجَبَّارُ ٱلْمُتَكَبِّرُ ۚ سُبْحَـٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ ٱللَّهُ ٱلْخَـٰلِقُ ٱلْبَارِئُ ٱلْمُصَوِّرُ ۖ لَهُ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ يُسَبِّحُ لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾﴾ [الحشر: 22-24]

হুৱাল্লা-হুল লাজী লা ইলা-হা ইল্লা হুৱা আ-লিমুল গাইবি অশ্ব-শ্বাহাদাতি, হুৱাৰ ৰাহমানিৰ ৰাহীম। অৰ্থঃ তেৱেঁই আল্লাহ, তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য ইলাহ

নাই, তেওঁ অদৃশ্য আৰু প্ৰকাশ্য বিষয়সমূহৰ জ্ঞানী; তেওঁ পৰম কৰুণাময় পৰম দয়ালু।

হুৱাল্লা-হুল লাজী লা ইলা-হা ইল্লা হুৱাল মালিকুল কুদ্দূছুছ ছালামুল মু'মিনুল মুহাইমিনুল আঝীঝুল জাব্বাৰুল মুতাকাব্বিৰ। ছুবহা-নাল্লাহি আম্মা য়ুশ্বৰিকূন। অৰ্থঃ তেৱেঁই আল্লাহ, তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য ইলাহ নাই, তেৱেঁই অধিপতি, মহাপৱিত্ৰ, শান্তিৰ উৎস ত্ৰুটিমুক্ত, নিৰাপত্তাদানকাৰী, ৰক্ষক, মহাপৰাক্ৰমশালী, মহাপ্ৰতাপশালী, অতি মহিমান্বিত। সিহঁতে যি অংশীস্থাপন কৰে তাৰ পৰা আল্লাহ পৱিত্ৰ, মহান। হুৱাল্লা-হুল খা-লিকুল বা-ৰিউল মুচাওৱিৰু লাহুল আছমা- উল হুছনা, য়ুছাব্বিহু লাহু মা-ফিছ ছামা-ৱাতি অল আৰজ, অহুৱাল আঝীঝুল হাকীম। তেৱেঁই আল্লাহ, স্ৰষ্টা, উদ্ভাৱনকৰ্তা, আকাৰ-আকৃতিদানকাৰী, সৰ্বোত্তম নামসমূহ তেওঁৰেই। আকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলোৱে তেওঁৰ পৱিত্ৰতা আৰু মহিমা ঘোষণা কৰে। তেওঁ পৰাক্ৰমশালী, প্ৰজ্ঞাময়। ছুৰা আল-হাশ্বৰঃ ২২-২৪

﴿قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ١﴾ [الإخلاص: 1]

ক্বুল হুৱাল্লা-হু আহাদ। ছুৰা ইখলাচ

﴿قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلۡفَلَقِ۝١﴾ [الفلق: 1]

ক্বুল আউজু বিৰাব্বিল ফালাক্ব। ছুৰা ফালাক্ব

﴿قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ۝١﴾ [الناس: 1]

ক্বুল আউজু বিৰাব্বিন না-ছ। ছুৰা নাছ

তিনিওটা ছুৰা তিনিবাৰকৈ পঢ়িব।

«أعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق»

আউজু বিকালিমা-তিল্লাহিত তা-ম্মা-তি, মিং শ্বাৰ্ৰি মা খালাক্ব। অৰ্থঃ মই পূৰ্ণ বাক্যৰ জৰিয়তে আল্লাহৰ আশ্ৰয় প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ তেওঁ যি সৃষ্টি কৰিছে তাৰ অনিষ্টৰ পৰা।

তিনিবাৰ পঢ়িব।

«بِسْمِ اللهِ الَّذِى لاَ يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَىْءٌ فِى الأَرْضِ وَلاَ فِى السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ»

বিছমিল্লা-হিল লাজী লা য়াজুৰ্ৰু মাআচমিহি শ্বাইয়ুন ফিল আৰজি, অলা ফিছ ছামা-য়ি, অহুৱাচ ছামীউল আলীম। অৰ্থঃ আৰম্ভ কৰিছোঁ আল্লাহৰ নামত, যাৰ নাম লোৱাৰ

পিছত আকাশ আৰু পৃথিৱীৰ একোৱেই ক্ষতি কৰিব নোৱাৰে, আৰু তেওঁ সৰ্বশ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞ।

তিনিবাৰ পঢ়িব।

«رضيت بالله ربًّا وبالإسلام دينًا وبمحمد صلى الله عليه وسلم نبيًّا»

ৰাজীতু বিল্লা-হি ৰাব্বান, অবিল ইছলামি দ্বীনান, অবিমুহাম্মাদিন চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামা নাবিয়্যান। অৰ্থঃ মই সন্তুষ্ট হৈছোঁ, আল্লাহক প্ৰতিপালক হিচাপে গ্ৰহণ কৰি, ইছলামক দ্বীন হিচাপে পাই, আৰু মুহাম্মদ চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামক নবী হিচাপে গ্ৰহণ কৰি।

তিনিবাৰ পঢ়িব।

«أصبحنا وأصبح الملك لله والحمد لله لا إله إلا الله وحدة لا شريك له. له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير. رب أسألك خير ما فى هذا اليوم وخير ما بعده. وأعوذ بك من شر ما فى هذا اليوم ومن شر ما بعده. ربِّ أعوذ بك من الكسل والهرم وسوء الكِبَر. وأعوذ بك من عذاب النار وعذاب القبر»

"আছবাহনা ওৱা আছবাহাল মুলকু লিল্লা-হ। অল হামদু লিল্লা-হ । লা ইলা-হা ইল্লাল্লাহু- অহদাহু লা শ্বাৰীকালাহ,

লাহুল মুল্‌কু অলাহুল হামদু য়ুহয়ী অয়ুমীতু অহুৱা আলা কুল্লি শ্বাইয়িন কাদীৰ। ৰাব্বী আছ্‌আলুকা খাইৰা মা ফী হা-জাল ইয়াওম। অখাইৰামা বা''দাহ। অ আউজু বিকা মিন শ্বাৰ্ৰি হা-জাল ইয়াউম। অশ্বাৰ্ৰি মা বা'দাহ। ৰাব্বি আউজুবিকা মিনাল কাছ্‌লি, অছু-য়িল কিবাৰ, ৰাব্বি আউজুবিকা মিন আজাবিন না-ৰ , ৱা আজাবিল কাব্ৰ"। অৰ্থ: আমি প্ৰভাত কৰিলোঁ আৰু আল্লাহৰ জগতসমূহেও প্ৰভাত কৰিলে। সকলো ধৰণৰ প্ৰশংসা আল্লাহৰেই; আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই, তেওঁ একক। তেওঁৰ কোনো অংশীদাৰ নাই। ৰাজত্ব তেওঁৰেই, আৰু প্ৰশংসাও তেওঁৰেই। তেৱেঁই জীৱন দান কৰে আৰু তেৱেঁই মৃত্যু প্ৰদান কৰে, আৰু তেওঁ সকলো বস্তুৰ ওপৰত ক্ষমতাৱান। হে আল্লাহ! এই দিনৰ যি কল্যাণ আছে আৰু যি ইয়াৰ পিছত আছে সেইটো মই কামনা কৰোঁ। লগতে এই দিনৰ অমঙ্গলৰ পৰা আৰু ইয়াৰ পিছৰ অমঙ্গলৰ পৰা মই তোমাৰ আশ্ৰয় বিছাৰোঁ। হে মোৰ ৰব্ব! মই অলসতা আৰু বৃদ্ধাৱস্থাৰ অসহায়ৰ পৰা তোমাৰ আশ্ৰয় বিছাৰোঁ। হে মোৰ প্ৰতিপালক! মই জাহান্নামৰ জুইৰ পৰা আৰু কবৰৰ শাস্তিৰ পৰা তোমাৰ আশ্ৰয় বিছাৰোঁ"।

«أمسينا وأمسى الملك لله»

সন্ধিয়াত এনেকৈ ক'বঃ আমছাইনা ৱা আমছাল মুল্‌কু লিল্লাহ, লগতে ক'বঃ ৰাব্বি আছ্আলুকা খাইৰা মা ফি হাজিহিল লাইলাহ। (আচবাহনা ৱা আচবাহা) আৰু (হাজাল য়াউম)ৰ পৰিবৰ্তে ওপৰত দিয়া বাক্য দুটা পঢ়িব।

«اللهم بك أصبحنا وبك أمسينا وبك نحيا وبك نموت واليك النشور»

"আল্লা-হুম্মা বিকা আছ্বাহনা, অবিকা আমছাইনা, অবিকা নাহয়া, অবিকা নামূতু, অ ইলাইকান নুশ্‌বু-ৰ" । অৰ্থ: হে আল্লাহ! তোমাৰ নামতে আমি প্ৰভাত কৰিলোঁ আৰু তোমাৰ নামতে আমি ৰাতিত প্ৰৱেশ কৰিছোঁ আৰু তোমাৰ নামতে আমি জীৱিত হওঁ আৰু তোমাৰ নামতে আমি মৃত্যুবৰণ কৰোঁ আৰু তোমাৰ ফালেই উভতি যাম।

«اللهم بك أمسينا وبك أصبحنا وبك نموت وبك نحيا وإليك المصير»

সন্ধিয়া এনেকৈ ক'বঃ "আল্লা-হুম্মা বিকা আমছাইনা, অবিকা আচবাহনা, অবিকা নাহয়া, অবিকা নামূতু, অ ইলাইকাল মাচীৰ" । অৰ্থ: হে আল্লাহ! আমি তোমাৰ নামতে সন্ধিয়াত উপনীত হৈছোঁ আৰু তোমাৰ নামতে আমি প্ৰভাত কৰিছোঁ আৰু তোমাৰ নামতে আমি জীৱিত হওঁ আৰু তোমাৰ নামতে আমি মৃত্যুবৰণ কৰোঁ আৰু তোমাৰ ওচৰলৈকেই আমাৰ শেষ ঠিকনা।

«اللهم ما أصبح بي من نعمة أو بأحد من خلقك فمنك وحدك لا شريك لك فلك الحمد ولك الشكر»

"আল্লা-হুম্মা মা আছবাহা বি মিন নি’মাতিন। আউ বি আহাদিম মিন খালকিক, ফামিনকা অহদাকা লা শ্বাৰীকা লাক, ফালাকাল হামদু অলাকাশ্ব শ্বুক্ৰ"। অৰ্থ: হে আল্লাহ! মই অথবা তোমাৰ যিকোনো সৃষ্টিয়ে যি যি অনুগ্ৰহ লৈ প্ৰভাত কৰিছে, সেই সকলোবোৰ কেৱল মাত্ৰ তোমাৰ তৰফৰ পৰাই অহা। তুমি একক তোমাৰ কোনো অংশী নাই। এতেকে সকলো প্ৰশংসা তোমাৰেই আৰু কৃতজ্ঞতা তোমাৰেই।

«ما أمسى بي»

সন্ধিয়া এইদৰে ক'বঃ মা আমছা বি

«اللهم إني أصبحت في نعمة وعافية وستر. فأتم نعمتك عليّ وعافيتك وسترك في الدنيا والآخرة»

আল্লা-হুম্মা ইন্নি আচবাহতু ফি নি'মাতিন ৱা আফিয়াতিন অছিতৰিন। ফা আতিম নিমাতিকা আলাইয়্যা ৱা আফিয়াতিকা অছিতৰিকা ফিদ দুনিয়া অল-আখিৰাহ। অৰ্থঃ হে আল্লাহ! মই নিয়ামত সুস্থতা আৰু গোপনীয়তাৰ

সৈতে প্ৰভাত কৰিছোঁ। এতেকে তুমি তোমাৰ নিয়ামত মোৰ ওপৰত সম্পূৰ্ণ কৰা আৰু মোক পৃথিৱী আৰু আখিৰাতত তোমাৰ ফালৰ পৰা সুস্থতা আৰু গোপনীয়তা প্ৰদান কৰা।

তিনিবাৰ পঢ়িব।

«اللهم إني أمسيت...»

সন্ধিয়াত এনেকৈ ক'বঃ আল্লা-হুম্মা ইন্নি আমছাইতু... শেষলৈকে

«اللهم إني أعوذ بك من الهم والحزن. وأعوذ بك من العجز والكسل. وأعوذ بك من الجبن والبخل. وأعوذ بك من غلبة الدَيْنِ ومن قهْر الرجال»

"আল্লা-হুম্মা ইন্নি আউজুবিকা মিনাল হাম্মি অলহুঝনি, ৱা আউজুবিকা মিনাল আজিঝি অল-কাছলি, ৱা আউজুবিকা মিনাল জুবনি অল বুখলি, ৱা আউজুবিকা মিন গালাবাতিত দাইনি অমিন কাহৰিৰ ৰিজাল। অৰ্থ: হে আল্লাহ! মই তোমাৰ আশ্ৰয় বিচাৰোঁ দুষ্‌চিন্তা আৰু দুখ-কষ্টৰ পৰা, লগতে আশ্ৰয় বিচাৰোঁ নিঃসহায় হোৱাৰ পৰা, আৰু অলসতাৰ পৰা, এইদৰে আশ্ৰয় বিচাৰোঁ কাপুৰুষতা আৰু কৃপণতাৰ পৰা, লগতে ঋণৰ বোজাৰ পৰা, আৰু মানুহৰ নিৰ্যাতনৰ পৰা।

«اللهم إنى أسألك العافية فى الدنيا والآخرة. اللهم إنى أسألك العفو والعافية فى دينى ودنياى وأهلى ومالى. اللهم استر عوراتى وآمن روعاتى. اللهم احفظنى مِن بين يدىَّ ومِن خلفى وعن يمينى وعن شمالى ومن فوقى. وأعوذ بعظمتك أن أُغتال من تحتى»

"আল্লা-হুম্মা ইন্নি আছআলুকাল আ-ফিয়া ফিদ দুনিয়া অল আ-খিৰাহ, আল্লা-হুম্মা ইন্নি আছআলুকাল আফৱা অল আ-ফিয়া ফী দ্বীনি, অদুনিয়ায়ী, অ আহলি, অ মা-লী, আল্লা-হুম্মাছ তুৰ আউৰা-তি, ৱা আ-মিন ৰাউআ-তি, আল্লা-হুম্মাহ ফিজনি মিন বাইনা য়াদায়্যা, অমিন খালফি, ৱা আন য়ামীনি, অ আন শ্বিমা-লি, অমিন ফাউকি, অ আউজুবি আজমাতিকা আন উগতা-লা মিন তাহতি"। অৰ্থ: হে আল্লাহ! মই তোমাৰ ওচৰত দুনিয়া আৰু আখিৰাতত নিৰাপত্তা বিচাৰোঁ। হে আল্লাহ! মই মোৰ দ্বীন, মোৰ দুনিয়া, মোৰ পৰিয়াল আৰু মোৰ সম্পদৰ বাবে তোমাৰ ওচৰত ক্ষমা বিচাৰোঁ আৰু নিৰাপদ কামনা কৰোঁ। হে আল্লাহ! মোৰ পৰ্দা কৰা অংগসমূহৰ ওপৰত পৰ্দা কৰি দিয়া। আৰু মোৰ ভয়-ভীতি দূৰ কৰি শান্তি বিৰাজ কৰা। হে আল্লাহ! মোৰ সন্মুখৰ পৰা, মোৰ পিছফালৰ পৰা মোৰ সোঁফালৰ পৰা, মোৰ বাওঁফালৰ পৰা আৰু মোৰ ওপৰৰ পৰা মোক

সুৰক্ষা প্ৰদান কৰা। আকস্মিক তলৰ পৰা ধ্বংস হোৱাৰ পৰাও মই তোমাৰ আশ্ৰয় বিচাৰোঁ।

«اللهم أنت ربي لا إله إلا أنت. خلقتني وأنا عبدك. وأنا على عهدك ووعدك ما استطعت. أعوذ بك من شر ما صنعت. أبوء لك بنعمتك علي. وأبوء بذنبي. فاغفر لي. فإنه لا يغفر الذنوب إلا أنت»

আল্লা-হুম্মা আনতা ৰাব্বি লা ইলা-হা ইল্লা আনতা খালাক তানী ৱা আনা আব্দুক, ৱা আনা আলা আহদিক, ৱা অ'দিকা মাছতাতা'তু আউজুবিকা মিন শ্বাৰ্ৰি মা ছানা'তু, আবুউ লাকা বিনি'মাতিকা আলাইয়্যা, ৱা আবুউ বিজাম্বি, ফাগফিৰলি, ফা ইন্নাহু লা ইয়াগ ফিৰুজ জুনু-বা ইল্লা আনতা। অৰ্থ: হে আল্লাহ! তুমিয়ে মোৰ প্ৰতিপালক। তুমি বিনে কোনো সত্য উপাস্য নাই। তুমিয়ে মোক সৃষ্টি কৰিছা৷ মই তোমাৰ দাস। মই তোমাৰ প্ৰতিশ্ৰুতিৰ ওপৰত সাধ্যানুসাৰে প্ৰতিষ্ঠিত। মই যি কৰিছোঁ তাৰ অন্যায়ৰ পৰা মই তোমাৰ আশ্ৰয় বিচাৰোঁ। আৰু তুমি যি অনুগ্ৰহ মোক প্ৰদান কৰিছা সেয়া মই স্বীকাৰ কৰোঁ। মই মোৰ গুণাহ-খাতা স্বীকাৰ কৰিছোঁ। গতিকে মোক ক্ষমা কৰি দিয়া। কিয়নো তুমি বিনে কোনোৱেই গুণাহ ক্ষমা কৰিব নোৱাৰে৷

«اللهم فاطر السماوات والأرض. عالم الغيب والشهادة. ربَّ كل شيء ومَلِيكه. أشهد أن لا إله إلا أنت. أعوذ بك من شر نفسي ومن شر الشيطان وشركه وأن أقترف على نفسي سوءاً أو أجُرَّه إلى مسلم»

"আল্লা-হুম্মা ফা-তিৰাছ ছামা-ৱাতি অল আৰ্জি, আ-লিমাল গাইবি অশ্ব শ্বাহাদাতি, ৰাব্বা কুল্লি শ্বাইয়িন অমালী-কাহ। আশ্বহাদু আল লা ইলা-হা ইল্লা আনতা। আউজুবিকা মিন শ্বাৰ্ৰি নাফছি অমিন শ্বাৰ্ৰিশ্ব শ্বাইতানি অশ্বিৰকিহ। ৱা আনিক তাৰিফা আলা নাফছি ছূ-আন আউ আজুৰ্ৰাহু ইলা মুছলিম" । অৰ্থ: হে আল্লাহ! আকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীৰ সৃষ্টিকৰ্তা, দৃশ্য - অদৃশ্যৰ জ্ঞাতা, প্ৰত্যেক বস্তুৰ প্ৰতিপালক আৰু গৰাকী। মই সাক্ষ্য দিওঁ যে, তুমি বিনে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই। হে আল্লাহ! মই তোমাৰ আশ্ৰয় বিচাৰোঁ মোৰ নফছৰ অনিষ্টৰ পৰা আৰু চয়তানৰ অনিষ্ট আৰু তাৰ শ্বিৰ্কৰ পৰা আৰু মই নিজে কোনো পাপ কৰাৰ পৰা আৰু কোনো মুছলিমৰ অনিষ্ট কৰাৰ পৰা।

«اللهم إنى أصبحت أُشهدُك وأشهد حملة عرشك وملائكتك وأنبياءك وجميع خلقك بأنك أنت الله لا إله إلا أنت وأن محمدًا عبدك ورسولك»

"আল্লা-হুম্মা ইন্নি আছবাহতু উশ্বহিদুক, ৱা উশ্বহিদু হামালাতা আৰশ্বিক, অমালা-ইকাতিক, ৱা আম্বিয়ায়িক, অজামীআ খালক্বিক, বিআন্নাকা আনতাল্লাহ, লা ইলা-হা ইল্লা আনতা, ৱা আন্না মুহাম্মাদান আব্দুকা অ ৰাছুলুক"। অৰ্থ: হে আল্লাহ! মই তোমাক আৰু তোমাৰ সিংহাসন বহনকাৰীসকলক, তোমাৰ ফিৰিস্তাসকলক আৰু তোমাৰ নবীসকলক সাক্ষী ৰাখি প্ৰভাত কৰিলোঁ।, লগতে তোমাৰ গোটেই সৃষ্টিক সাক্ষী ৰাখি কওঁ যে, তুমিয়েই আল্লাহ,তুমি বিনে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই। তুমি একক তোমাৰ কোনো অংশী নাই। নিশ্চয় মুহাম্মাদ (চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লাম) তোমাৰ বান্দা আৰু ৰাছুল"।

«اللهم إنى أمسيت...»

সন্ধিয়াত ক'বঃ আল্লা-হুম্মা ইন্নি আমছাইতু... চাৰিবাৰকৈ পঢ়িব।

«لا إله إلا الله وحده لا شريك له. له الملك وله الحمد. وهو على كل شيء قدير»

লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হু অহদাহু লা শ্বাৰীকা লাহু, লাহুল মুল্‌কু অলাহুল হাম্‌দু, অহুৱা আলা কুল্লি শ্বাইয়িন ক্বাদীৰ। অৰ্থঃ আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই। তেওঁ একক, তেওঁৰ কোনো অংশীদাৰ নাই। ৰাজত্ব তেওঁৰেই আৰু প্ৰশংসাও কেৱল তেওঁৰেই। তেওঁ সকলো ক্ষেত্ৰতে ক্ষমতাৱান।

পুৱা অথবা গধূলি এশ বাৰ পঢ়িব।

«حسبي الله لا إله إلا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم»

"হাছবিআল্লাহু লা ইলা-হা ইল্লা হুৱা আলাইহি তাৱাক্কালতু অহুৱা ৰাব্বুল আৰশ্বিল আজীম"। অৰ্থ: মোৰ বাবে আল্লাহেই যথেষ্ট। তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই। মই তেওঁৰ ওপৰতেই ভৰসা কৰোঁ। তেওঁ মহাসিংহাসনৰ প্ৰতিপালক।

সাত বাৰকৈ পুৱা গধূলি পঢ়িব লাগে।

«حسبي الله وكفى. سمع الله لمن دعاء ليس وراء الله مرمى»

হাছবিআল্লাহু অকাফা, ছামিআল্লাহু লিমান দাআ, লাইছা অৰা আল্লাহি মাৰমা। অৰ্থঃ মোৰ বাবে আল্লাহেই যথেষ্ট। আল্লাহে সেই ব্যক্তিৰ কথা শুনে, যিয়ে তেওঁক আহ্বান কৰে, আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো লক্ষ্যস্থান নাই।

«سبحان الله وبحمده»

ছুবাহা-নাল্লাহি অবিহামদিহি। অৰ্থঃ আল্লাহ অতি পৱিত্ৰ, প্ৰশংসা কেৱল তেওঁৰেই

পুৱা অথবা গধূলি, নাইবা উভয় সময়তে এশবাৰকৈ পঢ়িব।

«أستغفر الله وأتوب إليه»

আছতাগফিৰুল্লা-হা ৱা আতূবু ইলাইহি। অৰ্থঃ মই আল্লাহৰ ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ আৰু তেওঁৰ ওচৰতেই তাওবা কৰোঁ।

এশবাৰ পঢ়িব।

সমাপ্ত। আল্লাহৰ ওচৰত দুআ কৰোঁ, তেওঁ যেন ইয়াক উপকাৰী বনায়।

লেখকঃ শ্বাইখ মুহাম্মদ আচ-ছলেহ আল-উছাইমীন ২০-১-১৪১৮ হিজৰী।